YÜKSEK ŞUUR

YÜKSEK ŞUUR BİLİMLERİ DERNEĞİ DERGİSİ

ŞUBAT 2017 YIL 1 SAYI 2

Gecikmenin Farkına Varmak Değişen Realitemizdir - *A. Cemal GÜRSOY*
Doğa Üstüne - *PARMANİDES*
İçimdeki Sabotajcı - *Nazan YÜKSEK*
Yolun Yolcusu Olamamak - *Cüneyt GÜLTAKIN*
Carl Jung'un "Kırmızı Kitap"ı Üzerine Roger Woolger ile Söyleşi - *Çeviri: Ekim DENİZ*
Maddeye Giriş Kartınızı Görebilir miyim ? - *A. Onur SEVİNÇ*

YÜKSEK ŞUUR

YÜKSEK ŞUUR BİLİMLERİ DERNEĞİ

DERGİSİ

Dernek Adına Sahibi ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Cüneyt GÜLTAKIN

Yayına Hazırlık /Teknik İşler

ve

Yayın Kurulu

A. Onur SEVİNÇ

Cüneyt GÜLTAKIN

Berna KAMACI

Hande ERSOY

Nahid GÜREL

ŞUBAT 2017

Sayı: 2

Yüksek Şuur Bilimleri Derneği
Asmalı Mescit Mah. Oteller Sokak No : 9/1
Tel : +90 (212) 245 22 26
e-mail: info@yukseksuurbilimleridernegi.com

www.yukseksuurbilimleridernegi.com
www.akademitr.com
www.ahmetcemalgursoy.com

İÇİNDEKİLER

3

Merhaba
Yüksek Şuur

4

Gecikmenin Farkına Varmak Değişen Realitemizdir
A. Cemal GÜRSOY

5

Doğa Üstüne
Parmanides

6

İçimdeki Sabotajcı
Nazan Yüksek

8

Yolun Yolcusu Olamamak
Cüneyt Gültakın

12

İlahi Nizam ve Kainat'tan
Yüksek Şuur

13

Carl Jung'un "Kırmızı Kitap"ı Üzerine Roger Woolger ile Söyleşi
Çeviri
Ekim Deniz

18

Maddeye Giriş Kartınızı Görebilir miyim ?
A. Onur Sevinç

Merhaba

Yüksek Şuur

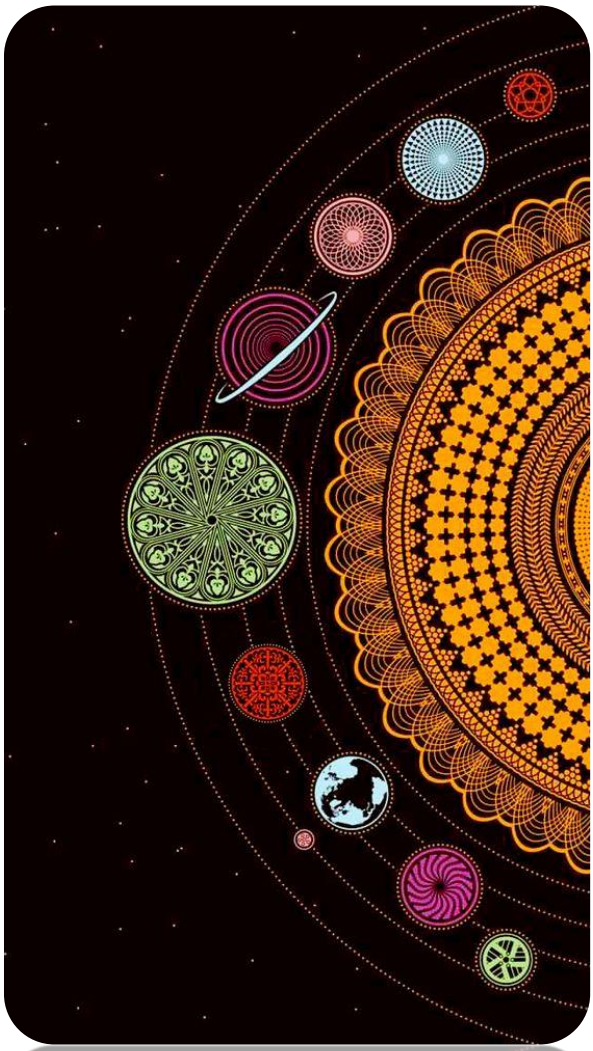

Yüksek Şuur dergimiz ikinci sayısıyla karşınızda. Zaman hızla akıyor, yeni konular, ilginç yazılar bu sayıda da sizleri bekliyor.

Dar zamanlardan geçerken ışıkla genişlemiş her şeye ihtiyacımız var. Duygu ve düşüncelerimizin yeni sözler duymaya, işitmeye ihtiyacı var. Yazılarımızı şuurla, ışıkla yıkadık. Geniş bakmayı, farklı bakmayı sözlerimize taşıdık. Sözlerimizin içindeki ışığı okudukça hissedeceksiniz.

Yine satırlarımızda İlahi Nizam ve Kainat'tan, Gurdjieff'ten, ezoterizmden bol bol söz edeceğiz, alıntılar yapacağız. Kadim bilgilerle en yeni ruhsal bilgileri ezoterik bakışla yorumlanırken birçok sorunuza yanıt bulacaksınız. Ruhsal gelişim yaklaşımının dönüştürücü gücü Yüksek Şuur dergisinde.

İçimizdeki sabotajcı üzerine düşündünüz mü? Sorunları dışta aramamayı, içe bakmayı denediniz mi?

Yolun yolcusunu bekleyen tehlikelerden yine yolun bilgisiyle nasıl kurtuluruz, diye de sorduk. Yoldaki sinsi, psikolojik tuzaklar nelerdir ve nasıl kendisini göstermeye başlar?

Jung'un "Kırmızı Kitap"ı üzerine Roger Woolger ile yapılmış bir radyo söyleşisinin ilk bölümünü okurken Jung ve "Kırmızı Kitap" üzerine yeni bilgiler bulacaksınız.

Bir de hikayemiz var, çok ilginç...

Gecikmenin Farkına Varmak Değişen Realitemizdir

Ahmet Cemal Gürsoy

Düalite geciktirilmiş eylemlerin sebep ve sonuç olarak bazen önümüze gelmesidir. Aslında şaşmaz bir netlik ve matematik ile doğal sürecin içinde madde gelişimini tamamlayınca eyleme girer. Tepkimeye neden olur,ama o maddenin kontrolünde, gözleminde idrak molekülleri kullanarak ihtiyaç arayan varlık duygularla gözlem yaptığında alınan sonuçlar genellikle geciktirilmiş uyku halleri ve illüzyonun anlamından tam kıyas yapamamış bir aksiyonu önümüze sürükler...

Nedensellik ya da ne dersek diyelim içinde objektif gözlem koşulları oluşmamış, tekamül değerlerinde halen yerel etkiler ve gecikme pişmanlıkları yaşıyoruz demektir...

Diyebilirsiniz ki fizik yasalar ya da doğa yasaları belli bir tamamlanma yaşanmadan sana ürünü tatmak için vermiyor. Adem acele etmese idi elmanın tadı ve duygusu değişecek mi....? Yani beklemek, sabır ve cehit yasaları duygunun erken ele alınmasında yanlış yere düşen izlenim için acı ve ıstıraptan kurtulabilirmiyiz acaba...

Evet, bu sorunun cevabına değişen realiteler ve devre sonu özelliklerinden dolayı olumlu yanıt alabiliriz.Son dönem bilgilerinin yaşanmasında terk ederek her türlü gecikmenin önüne geçmek ve acı ıstırabı öğrenme maddesi olarak kullanmama seçeneğine sahibiz.

Ne oldu yasalar mı değişti? Hayır, duygularımız farklı izlenimleri dip yapana kadar araştır, her gölgenin altına bak... Ama bedel olarak acı, ıstırap ödemesi yapma diyebiliriz... Peki, gecikmenin önüne geçebilir miyiz? Yanıt net olarak evet olur...

Ahengi, yüksek merkezlerle şuur planlarında buluşturan denge unsuru sana tüm hayat deneyimlerinin de liyakati, kazanımları ile birlikte samimi ve saflığın ile orantılı olarak yeni bir hareket enerji transferi anlayışı, bütün bunları yaşadığın hızı bilgi olarak sana verebilir... Gecikme ile özdeşleşmezsin...

Işığın kalbinde olalım,
A.Cemal Gürsoy

Doğa Üstüne

Parmanides

Geldiler ve götürdüler beni
Dolu dizgin giden kısraklar
Efsanevi tanrısallık yolu üzerinde
Özlemin yetebildiği yere kadar

Engin bilinmezliğin farkındayım
Ve yol göstericim genç bir kadın
En önde karşılıyor
yıldızları
Ateş alarak
tekerleklerin
gücünden
Bir flüt sesi çıkarıyor
Işık için gecenin
konaklarından ayrılmış
Ve yüzlerindeki peçeyi
elleriyle arkaya iten
Genç kadınlar, güneş'in
kızları.

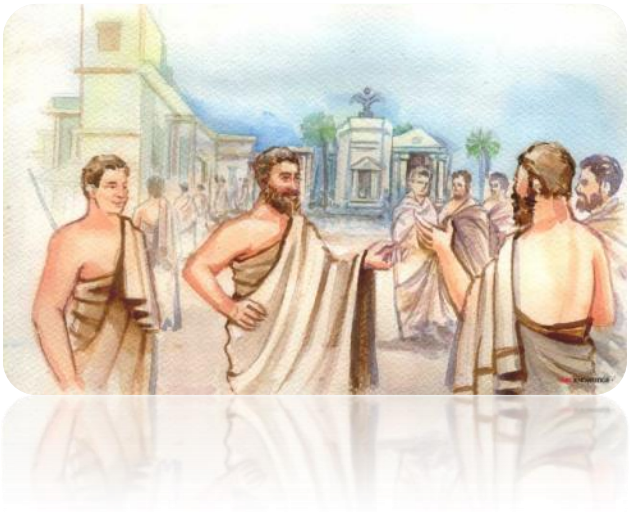

Alt eşik ile üst eşiğin
arasında sapasağlam kapılar;
Gece ve gündüz patikalarının kapıları oradaydı;
Ve devasa kapılarla dolu göklere kadar
yükselerek
Adalet tarafından sımsıkı tutulan anahtarlar,
Onları bir açıp, bir kapamaktaydı.

Kızlar, yumuşak, cazip sözlerle
Kapıları kilitleyen çubuğu, sadece onlar için
Hemen geriye itmeye, adaleti kurnazca ikna
ettiler.Kapılar bir anda açılırken
Flüt içinde kancaları ve çivileriyle
Bronz dingilleri döndürdüler
Ağzı açık uçurumlar meydana getirerek.
Kızlar arabayı ve atları onun içinden,
Yolun aşağısına doğru sürdüler.

Tanrıça beni sıcak karşıladı,
Ve sağ elimi kendi eli içine
aldı
Bana şu kelimelerle seslendi:

"Hoş geldin genç adam,
Ölümsüz araba sürücülerinin
kendisine eş olduğu,
Dolu dizgin kısraklarla
evimize ulaşan…
Senin bu yoldan,
İnsanların çiğnediği yolların
çok uzağından,
Geçmenin nedeni, ecelinin gelmesi değil elbet
Sadece doğruluk ve adalet…
Ve senin öğrenmen gereken her şey:
İkna edici gerçeğin sarsılmaz kalbinde
Ve gerçekten bel bağlayabileceğin hiç bir şey yok
ölümlülerin fikirleri içinde…"

İçimdeki Sabotajcı

Nazan Yüksek

Bir yazı okumuştum , "Aslında en büyük korkumuz başarısız olma korkusu değil, başarılı olma korkusu." diyordu. Bu söz üzerine epey düşündüm, bir insan neden başarılı olmak istemez, neden sevilmek istemez, neden zengin olmak istemez… Belki ister de bilinçli aklı ile bunu fark edemez. Arka fonda ayrı bir senaryo, ön tarafta apayrı bir senaryo vardır çünkü. Çocukluğumuzdan beri hep karanlığımızdan korktuğumuzu düşündük de acaba biz karanlığımızdan değil, ışığımızdan mı korkuyoruz? Işık gibi parlamaktan mı korkuyoruz? Güzel bir iki olay yaşar yaşamaz paniğe mi kapılıyoruz? Aman göze gelmeyelim, diye bahsetmekten mi korkuyoruz. Bir işe ya da ilişkiye başlanacak tüm imkanlar hazır, sabotajcı konuşmaya mı başlıyor, daha olmadı... Dur daha şu eksik, şu da gelsin iş tamam, dur dur hemen güvenme daha bir şurası ile de görüşeyim, şu gün gelsin iş tamam...

Hatta bu sabotajcı öyle dile gelir ki konuşmalar efsane olur, yapılacaklardan daha tek birine bile başlamamıştır öyle bir süsler ki sanki yapılmış gibi kendisi bile tüm konuştuklarının yapıldığına inanır. Ya mutluluğunu baltalamak için tüm negatifleri görür yada işe başlatmak için hep bir şeyleri az ve yetersiz görür. Kendi ışığının parlamasından korkan sabotajcı karanlığını korumak için çabalar. Peki bu içten içe konuşan sabotajcı bunu neden yapar, bir insan kendi kendine bunu neden yapar? Yani bir insan kendi kendini baltalar mı? Aslında bu sabotajcı bize kötülük yapmak istemez sadece öğrendiği ve bildiği gerçekliğin değişmesini istemez. Tek amacı bizi yani kendimizi korumaktır.

Bilinçaltı kaydettiği şeyleri olumlu-olumsuz diye kaydetmez, sadece kaydeder ve daha sonra kaydettiklerine uygun olayları yaşatmaya çalışır. Yani onun hep haklı çıkması gerekir. Bak ben demiştim işte, bunun olacağı belliydi gibi cümleleri de duyuyorsanız sabotajcınızın görevini süper tamamladığını anlayabilirsiniz. Sabotajcı geçmişte yaşadığı tecrübeleri yanlış kaydettiği için çoğunlukla ışıktan kaçar. Sabotajımızın gelişmesinde en büyük rol çocukluğumuzdan itibaren öğrenmiş olduğumuz davranış kalıplarıdır.

Aileden , okuldan yani dışarıdan alınan tüm bilgilerle kalıplar ve kendince kurallar oluşturmaya başlar. Ve bu kalıplar arttıkça biz kendi iç sesimizi duymayı unuturuz. Diğer ses güçlendikçe içimizdeki gerçek ses gittikçe sessizleşir ve cılızlaşır. Oysa gerçek olan özümüze ait sesimiz bizim neler yapabileceğimizi, neler başarabileceğimizi o kadar iyi biliyor ki. Bir yanımız bizi güçlendirip yüreklendirirken diğer yanımız daha değil, şimdi yapamazsın, sen mi, diye diye içimize kaygı ve korku tohumları ekiyor. Peki bu durum bir kader mi ? Bunun için ilk önce kendimize samimi olmalıyız.

Artık yapamadığımız her şeyin hep dışsal koşullardan kaynaklanmadığını, içimizdeki sabotajcı yani geçmiş korku ve kaygılarla oluşturduğumuz kişilikten kaynaklandığını kabul etmekle başlamalıyız. Kabul ettikten sonra da o konuşan iç sesimizi gözlemleyerek, onu küçük bir çocuk gibi dinleyip hangi korku ve ihtiyaçlarla konuştuğunu anlamalı ve yaralarını sarmalıyız. Artık durum ve olayların değiştiğini, hayata karşı daha tecrübeli olduğumuzu anlatmak ve bu halimizle güçlü bir şekilde hep onun yanında olacağımızı ona ifade etmeliyiz.Yani sabırla bizi sabote etmeye çalışan düşünlerimizi yok saymadan,

bastırmaya çalışmadan kendi içimizde onunla konuşup onu ikna etmemiz gerekiyor..

Gerekirse sakin bir ortama çekilip gözlerinizi kapatarak karşınıza küçüklük halinizi yani çocukluğunuzu getirin ve bu küçük çocukla konuşun o küçük çocuk sizin bugünkü arka fonda konuşan haliniz. Siz onunla ne kadar çok sevgiyle konuşur onu ne kadar çok ikna ederseniz o çocuk sizi sabote etmekten adım adım vazgeçecektir. İçimizdeki çocuğun sevgiye ve ilgiye ihtiyacı var.

Biz bedenen büyüdük ama kendimizi sevmeyi unuttuk, bu nedenle de içimizdeki çocuk hırçınlaşmaya başladı. Ve de değişmekten korkuyor. Acı bile olsa bildiğini koruyup yaşatmak için direniyor. Bizi yani kendini korumaya almaya çalışıyor . Biz o çocukla konuşup ona ihtiyacı olan sevgi ve güveni verdikçe o da bizi sabote etmekten vazgeçecektir. Ve bizler onunla konuşup ikna edip kaygılarımızdan ve korkularımızdan özgürleştikçe kendimize olan inancımız ve güvenimiz artacak, öz sesimizi duymaya başlayacağız.

Bu sayede olaylara bakış açımız değişeceği için davranışlarımız değişecek ve bunun sonucunda kaçınılmaz olarak rutin yaşadığımız kader döngümüz değişecektir.

Yolun Yolcusu Olamamak

Cüneyt GÜLTAKIN

Bir yolun hakkı vardır bir de o yoldaymış gibi görünerek yerinde saymak. Yol bizden kendi koşullarına uyum ister ve tozu toprağı, çukuru yokuşu aşmak gerekir. Kimileri tozdan kaçar, taştan zıplar, başkasının üstüne basarak çukurdan kurtulur.

Bir yola girdiğimizde, o yolun hakkını nimetleri için vermeye çalışırız. Kazançlar geldikçe ya da biraz yorulunca yolun hakkını tam olarak verememeye başlarız. Güçten düşüşü kendimize itiraf edemediğimizden dolayı yoldaki eylemlerimizi çarpıtmaya başlarız. Bu hem yolun dışında olmamak hem de yolun yokuşlarından kaçmak için bir yaşam biçimine dönüşür. Oysa yan yolda bir çırpınma olan gerçekliğimiz vardır ve biz de bütün gücümüzü beden direksiyonunu tutan benliklerden birine vermişizdir.

Kendini aldatan insan yeryüzünün vazgeçilmez tipleri arasındadır. Bu işin ustaları kendi yan yollarını asıl yolmuş gibi göstermesini çoğu zaman da başarmışlardır. Yolda olmak bir vazife bilinci olduğundan her yan yol bir acının yoluna dönüşmüştür. İnsanlık tarihinin önemli bir bölümü acının öyküsüdür.

İster küçük yaşam ayrıntılarında olsun ister büyük ülküler peşinde koşarken olsun kendimizi avutmaların, kandırmaların ustası olmuşuz. Kendine yontarak, akla uydurarak ilerlemeyi iyi biliriz. Mevlana'nın dikkat çektiği üzere, ne göründüğümüz gibi ne olduğumuz gibiyiz. Göründüğün gibi olmak ya da olduğun gibi görünmek yolda olmak demektir.

1. Yol Nedir, Yolcu Nedir?

Bu gün hiçbir bilimsel deneylikte organik madde bileşiklerinde canlılık özelliği geliştirilememiştir. İnorganik maddelerden organikler elde edilmiş ama bunun bir sonraki aşamasına geçilememiştir. Bu canlılık işlevinin kaynağı nedir, bulunamamıştır. Bu yüzden bu gün metafiziğin yüksek madde dediği, ruha çalışan "can" ya da "varlık" kavramı kendini ruha kavuşturuncaya kadar bir zaman-mekan çizgisi, bir yol izler. İnsan için yol ruhların büyük yolculuğunda bir ara geçiştir.

Ezoterik kaynaklar ruhların evrendeki yolculuğundan bolca söz eder. Tasavvuf iniş ve çıkış yayıyla yolu ikiye böler. Kaynaktan kopup gelen ruh parçalarının madde alemlerinde çeşitli deneyimler yaşayıp bilgiler topladıktan sonra geldiklere yere yöneldiklerini anlatır.

Yol, insanın dünya ötesi bir yıldız kodlaması olduğunu anlatır. Yol, evrende dolaşan ve yeryüzünde tamamlanacak işler için tohum olanın zaman ve mekan çizgisidir. Yolcu, tekamül eden bir ruh tohumudur, özü ışık olandır. İnsan özündeki ışığı parlatmak için çalışmalıdır. Kısılmışlığından kurtulmak için kendini daha çok ışığa açmalıdır. Bunun nasıl olacağını, çalışma ayrıntılarını yolda bulmak mümkün ama uygulamak çok güç. Uygulamanın güçlüğü üzerinde durmak birçok insan için ufuk açıcı etki yapacaktır.

Yolu gören ve insanın önüne serenler peygamberler ve evliyalar olmuştur. Osiris, Hermes, Orfeus, Pisagor, Musa, İsa, Muhammed, Buda, Zerdüşt, Mani, Muhiddin Arabi, Şems, Mevlana, Hacı Bektaş Veli yolun öğretmenlerinden bazılarıdır. Günümüzde

bizlere bilgi ve ilham kaynağı olan öğretmenler de yolu tüm alt gelenekleri ve çağdaş uygulamalarıyla iyice özümsemiş Gurgjieff ve Bedri Ruhselman'dır.

2. Yolun Günümüze Yansımaları: Dördüncü Yol, İlahi Nizam ve Kainat

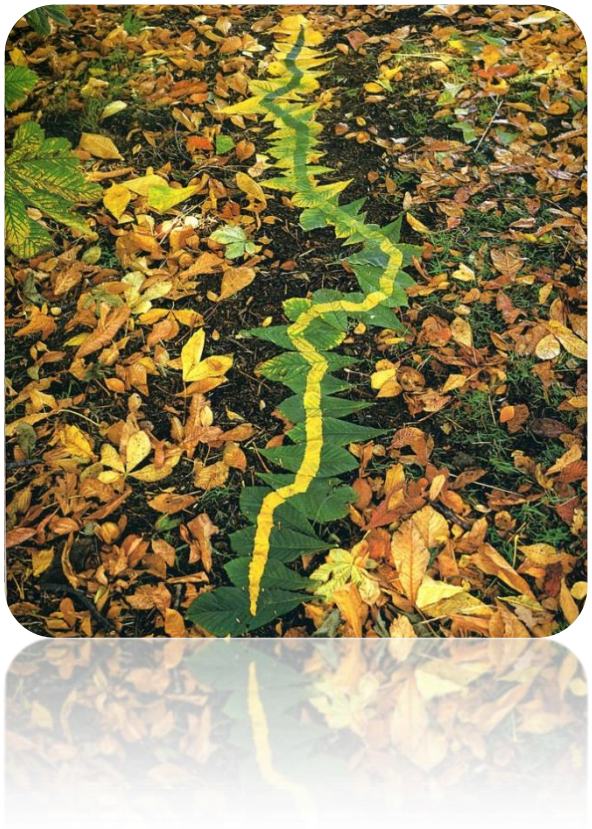

Çağdaş öğretmenlerden Gurdjieff, öğretisine Dördüncü Yol adını veriyor. Evren üzerine görüşlerini yaradılış ışını, hidrojenler ve oktavlar gibi yasalarla açıklıyor. İnsan üzerinde odaklanarak, insanın üç temel merkezinde dengeye ulaşarak özel bir "Çalışma" ile bu yasalar içinde yükselebileceğini anlatıyor.

İnsanın uyku otamatikliğinden, yeryüzü tesirlerinden kurtulması için kendini bilme çalışması yapması gerekmektedir. İnsan yolun bilgisiyle uyanabilir. Yolun bilgisinde insanın hareket, duygusal ve düşünce bugün bilim dünyasının henüz ölçemediği yüksek madde alemine geçiş yapabilir düzeye gelecektir.

Yolun günümüze yansıyan en son bilgileri Dr. Bedri Ruhselman tarafından derlenen İlahi Nizam ve Kainat kitabıyla insanlığa ulaşmıştır. Geçmiş ezoterik bilgiyi kapsayan ve evrensel düzenin tüm işleyişiyle ilgili geniş bilgiler veren kitap vazgeçilmez bir kaynaktır. Maddenin yaşadığımız 3 boyut öncesi ve sonrasını açıklayan, ruhların evrendeki işlerini anlatan, duygu olarak bildiklerimizin de madde olduğunu söyleyen bu önemli kitapta dünyanın geleceğine yönelik bir dönem sonu tablosu da çizilmektedir.

Yolun yolcusu olmak İlahi Nizam ve Kainat bilgileri ışığında kendini bilme çalışmaktan başka bir şey değildir. Kendini bilme çalışmasında karşınıza bir Vicdan Mekanizması çıkar ve siz seçimlerinizi nefsaniyetten yana değil de vazife için yapmaya çalışırsınız. İnsanın uykuda olduğunu, birden çok benliğin elinde oyuncak olduğunu öğrenirsiniz. İnsanın üç ana merkezini dengeleyerek bu benlere fırsat vermeyen bir gözlemci benle çalışmaya başlarsınız. Yoldayken yolla ilgili daha pek çok bilgiye ve uygulamaya da ulaşırsınız. İşler bir süre iyi gittikten sonra aksamaya başlar, sınavlar gelir. Yolu yaşamaya çalışırken yol kenarında kendinizi buluverirsiniz. Yoldaymış gibi yapar, sahte bir benin denetimine girer ve ince nefsaniyetin elinde oyuncak olursunuz. Odağınız içinizden çok dışarıya yönelmeye başlar, kendinizi yolda hissetmek için dış dünyayı yönetmeyi başlıca dikkatiniz yaparsınız. Yolun yolcusu olamamanın gizli acısıyla kıran, acıtan birine dönüşürsünüz.

3. Sahte Çalışma Benleri Hastalıkları ve Belirtileri

Yoldaymış gibi yapmak hastalığı ve belirtileri vardır. Bir psikolojik virüs ordusu içinizi yönetmeye başlar. Sahte Çalışma benleri hastalığına tutulursunuz. Bunu tedavi edebilmek için belirtilerinin farkında olmak gerekir.

Yolun yolcusu olamamanın nedenleri üzerinde duralım. İki ana neden ileri sürebiliriz: Çalışmanın özünü anlamamak ve Çalışmanın araçlarını kullanamamak.

Çalışmanın özü nedir? En basit tanımıyla yoldur, ezoterizmdir. "Her ne ararsan kendinde ara" anlayışıdır. Bütün kapıların kendimize açılmasıdır. Bir negatiflik varsa bize ait olmasıdır.

Çalışmanın araçları vardır, onları doğru biçimde uygulamayı başarırsak tekamül yolunda ilerlemiş oluruz. Kendini Gözlemleme, Benler, Merkezler, Üç-Yedi yasaları, Oktavlar, İzlenimlerin sindirilmesi gibi kavramlar...

4. Belirtiler: Sahte Çalışma Benlerinin İşleri

1. Çalışmanın özünü kavramaz ve araçlarını kullanamazsak içsel yürüyüşümüzü durdurur, kendimizden çok dışarıyla ilgilenmeye başlarız. Dışa doğru yöneldiğimizi fark etmeyiz.
2. Yol ile kendimizi tamamen özdeşleştiririz. Değer farklanmaların ı göremeyiz.
3. Yargılarımızın ortaya çıkması, eleştirilerimizi n geri dönmesi artmaya başlar.
4. Eleştiriler alırız, savunmalara gerek duyarız. Savunma cümlelerimiz birden bire kalınlaşır.
5. Eleştiri aldığımız karşı kutuptan kaçma eğilimi sergileriz. Karşılaşmamak tercihimiz olur. Arkasından konuşmak güvenli gelir.
6. Yüzleşme cesaretine sahip olmayız. Gerçek soruların ya da cevap aklımıza gelemediği anları yaşarız.
7. Arkadan konuşmalara daha sık tanık oluruz. Merak duygularımız güçlenir.
8. Zihin yönünden beslenmeye başlarız. Duyduklarımıza, olaylara eklemeler, yakıştırmalar yaparız. Kimi sözcüklerin yerini değiştirerek konuşuruz. İnce iğnelemeler, kibar yalanlar uydururuz.
9. Adaleti sağlama, cezalandırma duygularımız kabarır.
10. Zihnimizde gürleyen sert cümleler, dilimizden nazik itirazlar olarak çıkar. "Benim gibi birine ne hakla böyle yapar. Bu cesareti nereden alıyor. O aptala göstereceğim." diye gelen bir esinti dilimizde yumuşar: "Bana böyle davranmasının nedenini merak ediyorum. Bana bir açıklama yapmalı. Önceden böyle değildi." olur.
11. En kötüsü bir düşmanımız olur ve gündemimizi kaplar. Yaşantımızı yavaş yavaş o düşmana göre biçimlendiririz. Planlar yapar ve onları başkalarıyla paylaşırız. Eyleme, saldırıya geçeriz. Artık arkasından konuşmanın ötesinde onun yaptıklarının tersini yapar, engellediklerini serbest bırakır, çevremizdeki izlerini sileriz.
12. Daha kötüsü yavaş yavaş kaybettiklerimizi görürüz. Çevremizdeki insanlar azalır, birlikte dedikodu yaptıklarımız da tehlikeli kişilere dönüşür. Onlar da bizi konuşur.

5. Tedavi ve İlaç: Objektif Gözlem, Vazife bilinci

1. Özü hatırlamak ilk önlemdir: Kendimizi bütünden ayırdığımızı fark etmeliyiz, bütünün dili olmalıyız. Bu "Vazife Bilinci"dir. (İNK, Vicdan Dualitesi)

Aynı zamanda bu durum özümüzün bağlı olduğu yüksek merkezler düşüncesini getiren Dördüncü Yol öğretisinde Çalışma yardımlarını almaya başlamaktır.

2. Dördüncü Yol öğretisinin Çalışma araçlarını kullanmalıyız.

İnsan uykuda veya mekanik bir durumdayken kendisinden ayrışan benlerin olduğunu önce teorik olara bilmelidir. Bu psikolojik benler özellikle değişim anlarında harekete geçip bedeni yönetmeye başlar. Değişim anlarına, karar verme aşamalarında benlikler devreye girer.

Travmaların tetikleyicileri de o anı yaşan benleri çağırır. Gözlemci, sürekli çalışmada olan bir

psikolojik benlik oluşturursak durumlarımızı yönetmeye başlarız.

Duygular enerjiye hareket verirler, duygu değişimleri benliklerin iştahını kabartır. Benliklerin ele geçirmeye çalıştıkları, bir rakip olarak gördükleri Çalışma benimiz olur. Çalışma beninin tekniklerini elde etmek isterler.

Çalışma beni, yeni düşünceler, tesirler taşır. Ezoterik bilgiler kullanır. Bunlar yeryüzündeki etkileşimlerin sonucu olmayan, zamanın ve mekanın dışında kalan enerjilerdir.

Bizi zorlayan bir olayla karşılaştığımızda, çalışma beni içsel dur uygular, seçenekleri araştırır ve bencillik, alışkanlık istemeyen bir karşılık seçer. Böyle yaptığınızda olayın ne kadar zor olsa da esnek bir alan açılır.

Çalışma beni gibi davranan ve sizi aldatan benleri esnek alan içindeyken fark edip anlık, beklenmeyen bir plan yaparak onu yenebilirsiniz. Çalışmanın terimlerini kullanarak çalışma karşıtı tutumlar içinde olduğunuzu hayretle fark edersiniz.

Bir bakarsınız ki birisi sizi eleştirirken bir hata yapmıştır. O hatayı kullanarak ona saldırmaya başlarsınız. Yumuşak cümleleriniz giderek sertleşir. Çalışma sadece sözcük sansürüne döner, o da bir yere kadar.

Gerçekte olması gereken şudur: Sizi eleştiren biri varsa sizin göremediğiniz bir gerçeği fark etmiş olabilir mi? Egonuzu yansıttığı için o kişinin egolu olduğunu düşünüyor olabilir misiniz? Sizi rahatsız eden davranışla ilgili bir görüşme yaptınız mı ya da birisinin hatasına verilmesi gereken olgun, yolun terbiyesini içeren bir tepki gösterdiğinizden emin misiniz? Bütün bu soruları yanıtlamadan ağzınızı bile açmamanız gerekir.

Sahte çalışma beni bir düşman yaratır ve saldırı planlar. Konuşmaz, zaten haklıdır; müttefik arar, yanında olmayan haindir. Açık arar, her an tetiktedir; suçlar, delilleri vardır; saldırır, adaleti sağlamakla görevlidir.

Çin imparatoru eyaletlerin birinde bir ayaklanma çıktığında oturup kendi içine bakarmış, hangi istek ve duygularımda çatışma yaşıyorum, diye. Karşı taraf dediğimiz yer içimizden başkası değildir. Düşmanın karanlığı kendi gölgelerimizdir. Her ne olmuşsa onu kendi eylemlerimizle biz kendimiz oluşturmuşuzdur. Ve her ne oluyorsa iyidir.

Çözümler, teknikler her zaman vardır, anahtarlar havada asılıdır; hepsi bir el uzatımlık, bir kulak kabartmalıktır. Ve çalışma benlerine layıktır. Bu anahtarlardan en ünlüsü Hacı Bektaş-ı Velinin sözüdür: "Her ne ararsan kendinde ara." Alın size: bir " sahte çalışma benleri" ayıklayıcısı...

Evrende hiçbir olay, nedensiz değildir. Evrenin bütün olayları, ilişkileri, tesirleşmeleri, kuruluşları, değişişleri, dağılışları, kısacası bütün madde kombinezonlarının formasyonları, transformasyonları ve deformasyonları; büyük tekâmül nedeninin zorunluluklarıyla, birbirinin nedeni ve sonucu hâlinde ve birbirine bağlı olarak meydana gelir. İşte bu, evrendeki büyük nedensellik prensibinin bir belirişidir.

O hâlde dünyada vicdan, tekâmül yolunda insanların en kudretli dayanağı ve kurtarıcısıdır.

Gelişim kademeleri ne kadar üst denge düzeylerinde ise, sevgi unsuru da o oranda saf ve erdem vibrasyonlarıyla zenginleşmiş bulunur. Ve bu gelişim hâli nihayet öyle bir duruma gelir ki, insanlara karşı duyulan bu erdemli hisler, onlara hizmet etmek, onların iyilikleri, gelişimleri hususunda her türlü yardımda bulunmayı -ne pahasına olursa olsun - göze almak gibi, çok kapsamlı ve yüksek derecelere ulaşır. Ve o zaman vicdanın nefsaniyet unsurları ve realiteleri, bencillikten sıyrılıp, diğerkâmlık yollarında yürümeye başlarlar.

İyilik vicdanın üst realitelerini, kötülük ise alt realitelerini ilgilendiren kavramdır. Bu kavramlar birbirinden iyi ayırt edilebilirlerse, idrakler için vicdan yürüyüşünü düzenlemek kolay olur. "Yapılan her işin, aynı ânda, hem aşağıya, hem yukarıya zarar vermemesi gerekir." işte kıstas, budur. Meselâ alt tarafa iyilik yapayım derken, üst tarafa zarar vermek kötülüktür. Aynen, üst tarafa iyilik yaparken alt tarafı zarara sokmak, yine kötülüktür ve bu durumların ikisi de, vicdan terazisinde sorumlu sayılmayı gerektirir.

Varlıklar, bedenleri kullanabildikleri kadar kullandıktan sonra, yâni onlardan elde edebilecekleri yararları elde ettikten sonra, o bedenleri kullanmaktan vazgeçerek, onları sevk ve idare eden beyinle olan irtibatlarını keserler ki, buna ölüm deriz.

Hiçbir olay, başıboş ve müstakil değildir. Her olay, direkt veya endirekt olarak diğer olaylara bağlıdır. Böylece bütün evren, bütün cüzleriyle, büyük bir bağ şebekesiyle örülmüştür ki, bu bağların düğüm noktaları nedensellik prensibinin neden-sonuç zorunluluklarıdır. Her olay, bir üsttekinin sonucu ve bir alttakinin nedenidir. Hangi olayın nedeni görülmüyorsa, bu hâl, o olayın nedeninin bilinmemiş olmasından ileri gelmektedir.

Denizler, derin bir saygı gösterircesine karalara karşı olan sınırlarını aşmazlar. Karalar, sakin bir ağırbaşlılıkla denizlere karşı olan durumlarını korurlar. Bütün bunlar dünyada yaşayan canlıların hayat koşullarına ve genel uyuma göre, vazifeli varlıklar tarafından ayarlanmıştır.

Herkesin kendine özgü duyuş ve inanışları vardır. Bu duyuş ve inanışlara göre de, mahiyetleri ve kapsamları değişik realiteler mevcuttur.

İnsanlar, hayatlarını kurtarmak kaygısıyla bu sürüklenişlere gönüllüdürler. Kimisi nefsaniyet düşkünlüğünün sonucu olarak bir akıl hastanesinde ömrünü geçirir, kimisi bir hapishaneye kapatılır, kimisi bir lokma günlük ekmeğini kazanmak için, meselâ maden ocaklarının en ağır hayat şartları içinde bütün ömrü boyunca gömülü kalır... Bunlar hep, vazife bilgisi sezgisine ulaşmak, yâni İlâhî icaba idrakini intibak ettirebilecek, âhenge girebilecek durumlara gelebilmek içindir.

Carl Jung'un " Kırmızı Kitap"ı Üzerine Roger Woolger ile Söyleşi

Çeviri : Ekim Deniz

1. Bölüm

MCTV Kanal 15: Bugün kasabamıza ölüm ve bilinç üzerine birkaç konuşma yapmak için gelmiş bulunan Roger Woolger ile birlikteyiz. Kendisi aynı zamanda Carl Jung üzerine bir otoritedir. Carl Jung bugünlerde kitabı yayınlanmış olan bir psikiyatrist. Kitabın adı Kırmızı Kitap, oldukça büyük bir kitap. Bugün ele alabildiğimiz kadarıyla bu kitaptan bahsedeceğiz ama öncelikle bize Carl Jung hakkında genel olarak bilgi verir misiniz?

Roger Woolger: Tabii tam adı Carl Gustav Jung'dur. Freud ve Adler ile birlikte üçlünün bir üyesidir. Genelde Freud Jung Adler'i psikoanalizin kurucuları olarak birlikte anarlar. Freud, Viyana'dan hareketi başlatan patrikti. Biliyorsunuz İsviçre'de büyümüş Freud'tan biraz daha genç olan Jung psikiyatri alanında çalışmaya oldukça erken yaşta karar veriyor. Babası bir bakan ve Jung din ve ruhsal konulara oldukça meraklı. Oldukça genç yaştayken ruhsal deneyimleri olmuş. İnsanlara yardım etmek istiyor ve Basel Üniversitesinde psikiyatri okuyor. Zürih'e taşınmak için çalışıyor ve şimdi şizofreni olarak adlandırdığımız konu üzerine birçok araştırma yapıyor. Kelime ilişkilendirme testini buluyor, kompleks kelimesini ve daha sonra arketip kelimesini ortaya atıyor, bilinçaltı için farklı seviyeler öneriyor. Bilinçaltı konusunda Freud çalışmıştı ve yüzyılın kapanışında 1900ler 1904-5'te Jung ve Freud ZürihtenViyanayasöyleşiyor. Freud genç adamın erken çalışmalarından etkileniyor ve Jung da Freud'tan oldukça etkileniyor. Yaklaşık bir yıllık bir görüşmeden sonra Jung Viyana'ya bir yolculuk yaparak Freud ile buluşuyor. Otobiyografisinde ilk buluştukları gün hiç ara vermeden 12 saat konuştuklarını belirtir. Çok yakın arkadaş olurlar ve erken psikoanalitik harekette 20. yüzyılın ilk çeyreğinde birlikte çalışırlar. Jung halk konferanslarında görüntü vermede çok iyiydi ve Freudyen çember içinde çok tanınmış biri oldu. Freud onun halefi olmasını bekledi ve mektuplarından birinde sen benim veliaht prensimsin der fakat işler böyle gitmedi çünkü Freud'un temel teorisi cinsellikle ilgili erken çocukluktaki anılara ve unutulmuş fantazilere indirgenir. Freud'un teorileri cinsellik problemine ve toplumumuzdaki çocuklar üzerindeki baskılara dayalıdır. Jung bu düşünce ile tamamen rahat değildi. O psikolojik problemlerin daha geniş bir kökeni olduğunu düşündü. Freud ile anlaştıkları noktalar bilinçaltının rüyalar, kelime ilişkilendirme testleri, resimler ve benzeri yollarla araştırılması… 1910-11'lerde Jung kendi fikirleriyle ortaya çıkmaya başladı ve sadece çocukluktan gelen travmaları taşımadığımızı, daha derinlerden kalıtsal olarak devralınan, kolektif bilinçaltı dediğimiz, genel kültürümüze ait evrensel anı çatışmalarını; işte bitmemiş savaşlar,

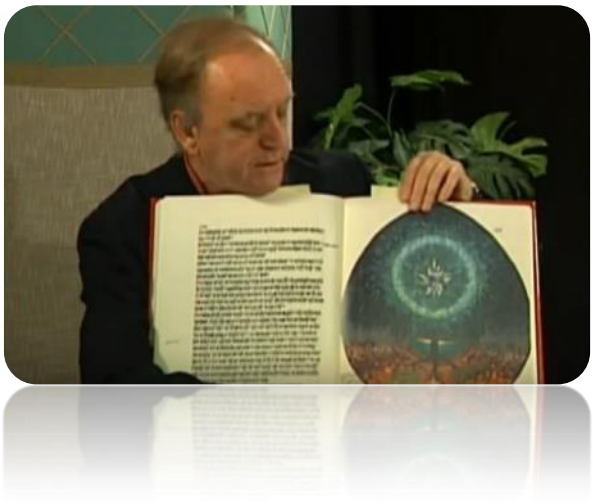

Hıristiyanlığın kutudaki ruhlar problemi, bedendeki ruhsallık… Bu bölme parçalama eğilimleri şizofrenik oluyor.

Ben sadece daha büyük kültürel bir eğilimin parçası olan kişisel deneyimlerin bir sonucu değilim. Kişisel anılar kültürün oluşturduğu anıların altında yer alıyordu. Jung ve Freud sonunda yollarını ayırdı çünkü seksüel teori üzerinde anlaşamadılar. Jung ondan daha ileri gitti ve Jung insan tarihindeki evrensel insan psişesinin böyle geniş araştırılmasına başladı. Çok çok geniş bir çalışma ve çalışmalarının ortasında, daha sonraları kahraman arketipi olarak adlandıracağı, bir evrensel mit hikayesine denk geldi. Karanlığın güçleri ile savaşmak zorunda olan kahraman… bazen yerlebir olur fakat mücadelesinden sonra yeniden doğar… bir ejderhayı öldürmek, bir canavarla karşılaşmak, karanlık güçlerle başa çıkmak…

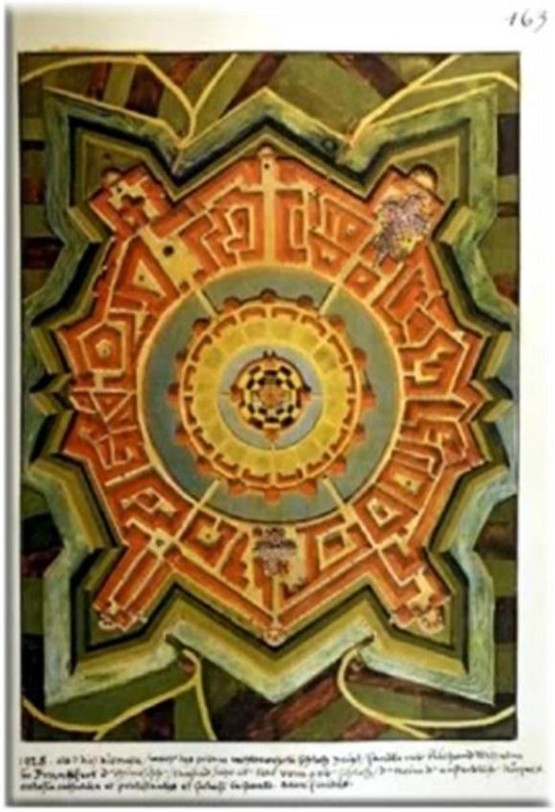

The Golden City Mandala

Spiker: Kahraman miti nasıl bir rol oynuyor? Ve günlük yaşamda bir ejderhayı öldürmek yerine geçen şey?

RW: Oynayabileceği iki yol var. Biri dışsal yol. Büyüdüğümüzde ve yaşama atıldığımızda yaşamla savaşmak için kahraman enerjisi dediğimiz şeye ihtiyacımız vardır. Birçok ejderhayı öldüren genç şövalyeler ve kahramanlar gibi olmalıyızdır. Bilirsiniz sembolik metaforik bir karşılaşmanın üstesinden gelmek ve içindeyken birçok güçlükler vardır tabii ki. Yaşamda daha sonraları kendimize dışsal kahramanımızı kurduğumuzda bunun çok da önemli olmadığı çıkar. Jung birçok insanın yaşamın daha derin anlamını bulmaya çalışırken yaşamının ortalarında bir yerlerde bir ruhsal krizden geçtiğini ve içe döndüklerini ve bazı karanlık işleri de içeren kendilerinin inkar ettikleri veya unuttukları bütün yönlerine bakmak zorunda kaldıklarını ve bundan sonra kahramanın karanlığın, içsel karanlığın içine yolculuğa kalktığını söyler. Bunlara Dante'nin cehenneme inişi, Shakespeare'in trajedilerin gibi büyük mitlerde rastlarsınız. Ve genellikle ölümle bir mücadeledir; öleceğinizi sanırsınız, her şeye yeniden başlarsınız ve bu karanlığa yolculukla kişiliğinizde bir dönüşüm gerçekleşir.

Spiker: Bundan geçiyor olan biri için farketmemek ve devam etmek ve bir şekilde inkar etmek ne kadar hasar vericidir?

RW: Yapamazsınız çünkü çok majör bir karışıklık varsa çöküntü yaşarsınız ve fonksiyon göremez hale gelirsiniz ve derine gitmeye zorlanırsınız. Depresyon pozitif bir şeydir, tedavi edilmesi ve ilaç verilmesi gereken bir hastalık değildir. Derin bir tür içsel meditasyon yapmak için bir fırsattır. Acı verici ve zor olabilir ama Shakespeare'in trajedilerinin komedilere ve romanslara dönüştüğü gibi diğer tarafa geçersiniz. Bu içsel yolculuklarda kişinin yeni yüzleri belirecektir fakat bu yolculuğu yapan çok az kişidir.

Spiker: Genel olarak özetler misiniz… Jung'un psikolojik felsefesini…

RW: Sadece kuklalar olarak rolleri oynamakla kalmayıp tamamlanmış insan varlığı olabilmek için bir içsel yaşam parçasına sahip olmamız ve Onun gölge olarak adlandırdığı karanlık tarafla yüzleşmek zorunda olduğumuza inanıyordu. Bu altdünyalara, karanlık yerlere girdiğimizde ve yaşadığımızda kendimize ait çok ilkel bir bölümle karşılaşırız. Freud da aynı şeyi demiştir; uygar insanlar karanlık ilkel benliği

bastırıyorlarsa da o halen oradadır. Dr.Jeckyll bir Mr.Hyde gibiydi. Gölgeyle karşılaştığınızda aynı zamanda her erkek kadınsı bir yönü olduğunu ve her kadın erkeksi bir yönü olduğunu da bulur diyor Jung burada kırmızı kitabın içerisinde. Bu diğer taraflarla karşılaştığınızda işin geri kalanı bir denge bulmaktır. Ve bir denge bulduğunuzda orada Jung'un merkezileştirme dediği yeni bir süreç başlar ve nihayetinde bireyselleşme olarak adlandırdığı karanlık ve ışık, eril ve dişil karışımları olan gerçek benliğiniz haline gelir ve yine de bir merkez sahibi olursunuz, ruhsal olan yüksek bir amaca sahipsinizdir. Dolayısıyla biraz öz-farkındalık, biraz öz-gerçekleştirme, Jung'un psikolojisinin özü içsel olarak kim olduğumuzu bilmektir.

Spiker: Teşekkürler, Mr. RogerWoolger ile Carl GustavJung hakkında sohbet ediyoruz ve birazdan biraz da kırmızı kitap hakkında söyleşimize devam edeceğiz.

2. Bölüm

Spiker: Tekrar hoş geldiniz. Dr. Roger Woolger ile Carl Jung ve onun son kitabı hakkında konuşmaya devam ediyoruz. Bize biraz kitaptan söz eder misiniz doktor… Biliyorum ki Jung onu içinden geçerken, içine doğru bir yolculuktayken yazdı.

RW: Bir krizdeydi…

Spiker: Ve görünüşe göre bunlar hayatta yaptığımız gibi beklemekten ziyade sözcüklerdir, çünkü bir sonraki işimize devam edip işimizi halledebilecek bir sonraki işi yapıyoruz. O bu problemlere girdi ve dedi ki, sunmanız gereken şeyleri görmeye hazırım. Ve bu temelde bize anlatabilirsin. Jungçuların bu kitabı öğrenmek istediğini biliyorum, ancak 40 yıl kadar gizlendi.

RW: Son 30 yıldır bir banka kasasındaydı ve ondan önce de ailenin ellerinde. 1961 yılında öldüğünde Jung, onunla ne yapılacağına dair herhangi bir talimat vermedi ve aile bunu gizli tutmanın daha iyi olacağını düşündü. Birkaç yıl önce düşünceleri değişti. Geçtiğimiz kasım ayında çıkıp satılmaya başlayan kitabın bir reprodüksiyon olmasından korkuluyordu. Daha çok yeni ve kendim dahil tüm dünyadaki birleşmiş akademisyenler bunu okuyor çünkü bu hakkında duyduğumuz, beklediğimiz fakat kimsenin yakın zamana kadar boyutunu, içeriğini bilmediği kesinlikle yeni bir materyal.

Bu resimlerden bazıları (kitapta bir sayfayı göstererek) yaklaşık 20 yıl önce yeniden üretildi. İngiltere'de BBC'ye bazı bölümlerini filme almak için izin verilmişti ancak 10 dakika kadar sadece sayfaları çevirdiler, fakat son birkaç ay öncesine kadar metin kamu tarafından hiç görülmedi. Dolayısıyla psikoloji tarihinde yayımlanmamış en etkili kitaplardan biri budur. Ve çok önemlidir çünkü Jung bizatihi kendisi bu kitap benim bütün sonraki yazılarım için anahtardır demiştir.

Söylediğim gibi Jung'un karanlık tarafımızla, onun adlandırdığı şekliyle gölgemizle, yüzleşmemiz gerektiği fikri bu kitapta… İki yüzünün gölgesi var… Burada kahramanın yolculuğunu yapıyor. Dişil kendiyle karşılaşıyor

ve çok önemli olarak öğretmeni ile karşılaşıyor, bu onun ruh rehberidir.

Spiker: İşte bu, aktüel olan... Kitabın ortaya çıkışının yolu bu… Burada bu resimleri çiziyor.. Onları boyuyor..

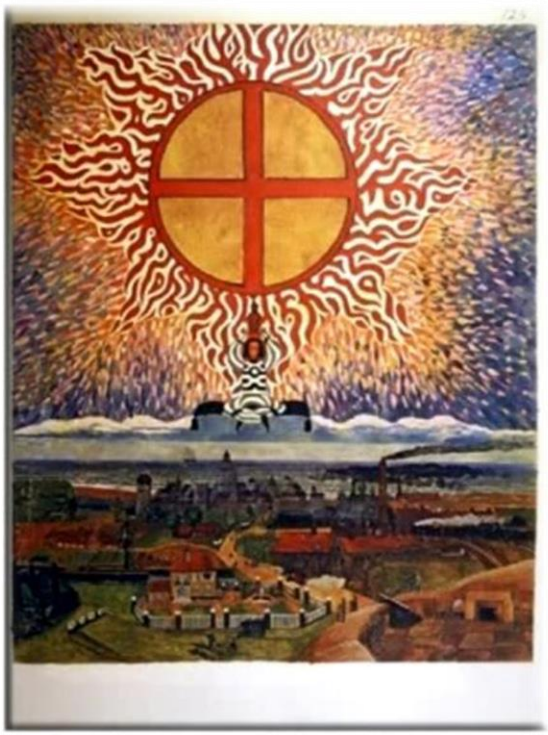

Vision of the Cross, 1916

RW: Oldukça yetenekli bir ressam ve bir zamanlar bir ressam olmak için psikolojiyi bırakmayı bile düşünmüş fakat bunun bir ayartma (şeytana uyma) olduğunu sezmiş ve asıl yolunun psikoloji olduğunu… Bütün bölümleri, tanımlamaları kendisi tekrar yazmış ve bazen karakterlerle diyaloglara girmiş, bazen kanal öğretileri gibi Jung'a dersler vermişler, o bunları yazıya dökmüş. Bu resimlerle onları açmış.

Spiker: Böylece bunlar içine girdikçe devam eden vizyonlar ve konuşmalar… Tamam, peki… Ve nasıl başladı?

RW: Aslında biraz daha erken başlıyor. Freud ile çatışmaya giriyor demiştim çünkü derinde psişik enerjinin neyle ilgili olduğu hakkında anlaşamıyorlar. Freud tamamen cinsel olduğunu söylerken Jung hayır diyor bir ruhsal bileşen ve daha büyük bir resim. Bu noktada bir ayrılık yaşıyorlar ve Jung bu uluslararası yapılanmalardaki tüm görevlerinden istifa ediyor ve gerçekte Freudçular ona kızgın, ihanete uğradıklarını düşünüyorlar ve çoğu bir daha onunla hiç konuşmuyor. İsviçre'ye geri dönüyor ve uluslararası kongrelere gitmeyi bırakıyor, bütün bunlar 1912-1913 yıllarında oluyor ve mitoloji ve şizofreni üzerine ilk araştırmalarını yayınlıyor. Bundan sonra Freud'tan farklı bir çizgide yoluna devam edeceği açıklık kazanmış durumda. Ancak uluslararası kamuoyunda kazandığı ününü kaybediyor. Amerika'ya gitmişti, William James ile tanışmıştı, uluslararası bilinen bir figürdü ve gözden kayboldu. Karanlık bir depresyona girdi ve farkına vardım ki yükseklerden düştü ve artık psikolojide bir hiç kimse idi ve her şeye baştan başlamak zorunda kaldı. Dolayısıyla bu onun yolculuğuydu ve otobiyografisinde bunu anlatır. Depresyonunun içinde nasıl bununla savaşmak yerine bununla beraber gitme kararını verdiğini görürüz, bir çeşit dibe batma ve ondan sonra bütün bu vizyonlar gelmeye başlar. Bazıları onlara halüsinasyonlar der, kim bir halüsinasyonun ne olduğunu biliyor ki? Ben onlara vizyonlar diyeceğim ki William Blake vizyonlar görmüştür ve Dante kesinlikle vizyonlar görmüştür. Bu vizyonlar onu diğer krallığa götürmüştür ve bir ses ile diyaloğa başlamış ve bu ses sana öğretmeliyiz ki zamanların ruhu dedikleri şeyle karşılaşmanda, psikoanalizin yeni moda öğretisi, ruhunu kaybettin ve ruhunu tekrar keşfetmek ihtiyacındasın der ve kendi psişesinin derinliklerine ve ne olduğu bilinmezin derinliklerine yapılan bu yolculuk sonra fark ettiği üzere kendi ruhunun yeniden keşfidir.

Dolayısıyla Jung oldukça akılcıdır ki eğer dikkatli olmazsam bununla delirebilirim der. Yapacağınız tek şey öncelikle onları nesnelleştir onları kitaplara koy, dışında kal onlar tarafından ele geçirilme -çünkü Frederick'e olan buydu ona gelen bütün o şeyleri kaldıramadı-, ve onları yaz. Bir çeşit kabı olmalı ve ona biraz boşaltmalıydı böylece kitapları ve resimleri, vizyonların dışında kalmak için kullandı ve onları kayda aldı ve daha sonra onların anlamını biraz anlamaya başladı. Görünüşe göre, çünkü daha oraya gelmedim, sonraki kısımlarda vizyonların anlamları hakkında yorumlar var.

Spiker: Peki, burada bakmakta olduğumuz (kitabın açık sayfasını kastederek) ile ilgili ne biliyorsunuz?

RW: Bu figür çok ilginç, kanatlı bir figür ve bir bilge yaşlı adam ve Jung bunu erken hiristiyan gnostisizmi ile ilişkilendirir. İlk yazılarında "Bazelaydi" ismi geçer, bu figürü yollayan muhtemel Gnostik öğretmeni… Bu figüre Philemon der. Daha sonra ona bilge yaşlı adam arketipi diyecektir. Hepimizin içinde bir yerlerde, gurulara yansıttığımız İsa'ya yansıttığımız, bir bilge yaşlı adam ya da bir bilge kadın olduğunu söyler. Bir içsel arketiptir ve Philemon ile uzun konuşmalar yapar. İyi ve şeytani, ışık ve karanlık, ruhsal taraf ve canavar taraf temaları ile uğraşmaktadır, canavar taraf bir yılan formunda gelmektedir ve bu yılan ile yaşamak zorundadır.

Ve zamanla yavaşça yılanın neyle ilgili olduğu temalara gelir ve aslında yılanın, bu devasa yılanın yaşadığı yer olan aşağıdaki sığınağa inmelidir ve onun hazinesini çalmalıdır. Farkediyorsunuz ki bu kahramanın yolculuğu ile ilgilidir ve sonra farkeder ki yeniden keşfettiği şey bu hazinedir ve bunu ortaya çıkarması yıllarını alır. Burada hayat boyu bir çalışmanın bir özetini paylaşıyorum. Bu tekrar keşfedilen hazine yeryüzünün içinde yakılan ruhsal cinsel enerjidir.

Biz Batılı Hıristiyan uygar insanlar yeryüzünden çok ayrışmış olduğumuzdan derin gücümüzü kaybettik. Ve bu fark ettiği şey bilimin öğrettiği ile karşıttır ve bu vizyonları anlamak için sonunda ortaçağ simyasına döner ve simyacının aynı şeyi aradığını düşünür: doğadaki ruh, hepimizin içindeki doğa enerjisi. Fakat bütün bunlar kendisine önce anlayamadığı bu olağandışı semboller yoluyla gelmiştir ve yavaş yavaş onlarla konuşur ve entegre eder…

Carl Jung'un " Kırmızı Kitap"ı Üzerine Roger Woolger ile Söyleşi'nin 3. ve son bölüm Yüksek Şuur'un üçüncü sayısında sizlerle …

Picture of Gustave Moreau

Maddeye Giriş Kartınızı Görebilir miyim ?

Avni Onur Sevinç

Şehirler ya da ülkeler arası, bu zamanlar arası da olabilir, (realitenize göre alemler/cüzler arası da olabilir ama, bu biraz daha yatayda dişinin koynunda olan bir paylaşımdır) otoyolda giderken, ilerdeki polis çevirmesine gözüm ve takıldı içimden " Ne oluyor acaba, otoyolda çevirme, bir sıkıntı mı var " diye düşünürken bir yerden de makinenin tepkilerine bakıyordum, daha sonra makine ve beyin ne sıkıntısı olacak ki diye konuşurken, elindeki feneri sağa doğru hareket ettiren Trafik Polisi beni gösterdiğinde, bütün sistem şahane bir şekilde susmuştu.

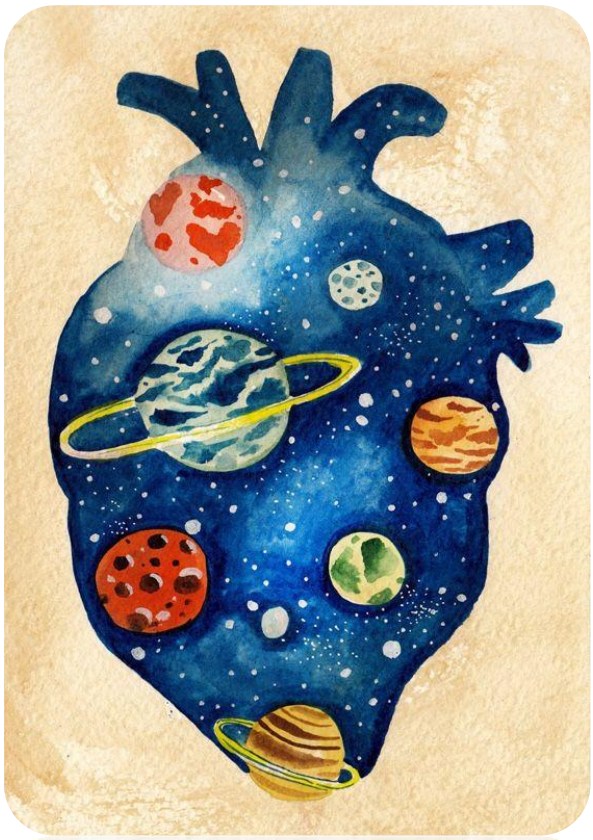

Sakince camı açtım, biraz hızlı gitmiş olabilirim, tamam, bunu kabul ediyorum, yüzeysel zaman diyip geçmeyin dostlar, çeşitli yaptırımlar ve düzenleyici/önleyici faaliyetlerle karşılaşabiliyorsunuz burada. Neyse, şöyle devam etti :

Trafik Polisi : Merhaba beyefendi, Maddeye Giriş Kartınızı görebilir miyim ?

Onur : Aha! Lan! Ne oluyor ? Çimdiklesem de kendime gelsem iyi olacak sanırım, otomatik konuşma imdadıma yetişti. "Ehliyetimi mi soruyorsunuz, işte burada ehliyet ve ruhsat" Trafik Polisinin tepki vermesini beklemeden ruhsat ve ehliyeti uzattım ve bir yandan da tepkisini anlayabilmek için yüzüne baktım.

Trafik Polisi : Ehliyet ve ruhsat sormuyorum, Beyefendi Maddeye Giriş Kartınız yok mu? Hani,beden almadan önce nerede doğacağınıza karar verdiğiniz, şu şu işleri yapacağım, bu yarım kalanları bitereceğim, dediğiniz ve Yukarsı'nın da size maddeye giriş için verdiği kart, eğer yoksa buradan daha ileriye gidemez misiniz!

Onur : Ne diyor bu be? Mezmur'lardan bir pasaj mı okusam acaba ? 23 iyi giderdi şimdi. Bir dakika, derslere dön, "hatirla2016" mıydı şifre ? Nasıl bağlanacağız buluta, yok dur acaba YHVH falan mı şifre! Ne oluyor burada !

Evet,

Ne oluyor burada ? Neyi gözlemliyoruz ki burada ? Madde kendini neden açıyor, açıyor mu? Sıcak bizi yakıyor da soğuk bizi üşütüyor mu ? Trafik Polisinin Onur'a sorduğu şeyde neydi. Bana kalırsa, ki kalmasın ama kalacak gibi, birlikten buraya deneyimlemeye geldiğimiz ve maddenin içindeki ihtiyacımız olanları almamızı ve onu istememizi sağlayan şeyi soruyor Tafik Polisi. Ne olabilir ki bu şey ? Maddeyi istemek ve tekrar birliğe dönünceye kadar bir şekilde onunla yolculuk etmek ...

Maddeden istediğimizin ne olduğunu ve bunu isterken de niyetimizi görmek, kartımızın üzerine yazan şeyler sanırım. Şöyle olabilir gibi, haydi görselleştirelim.

Adı : Avni Onur
Soyadı : Sevinç
Uyruk : Kundabufersiz TC
Numarası : 2200BCE
Yapmaya Geldiği iş : Bilinmiyor.

Her ne kadar ifadelerimizdeki neşe, gereken cevabı vermemiz için bizi gıdıklasa da, kürsel buluttaki gezici yerimiz olan idrakin temas noktasındaki bilgiler bunun oldukça farkında. Birinin farkında olması ve farkında olanın da daha fazla farkında olanının olması, beni iyi ve güvende hissettiriyor. Kundakta Onur gibi. Sarıp, sarmalandığımızın kumaşın bir ucu taa yukarılardan küreseldeki varlığımızdan, oradaki icaplarla uyumlanmış bir halde geliyor.

Şöyle bir diyalog olmuştu paylaşmak istediğim, Taksimde dolaşırken arkadaşım gel şuradan kazı kazan alalım belki de zengin oluruz demişti, üzerine zaten zengin değil misin diye sordum, gerçekten zengin olmadığını bana gösterebilir misin? Zenginsin ve tüm ihtiyaçların karşılanıyor ve her adımın bunun bilincinde ve mutluluğunda olduğunda ise, şahane bir genişleme yaşıyorsun.

Liyakat, cehit ve çabalarımızla oluşturduğumuz her mekan bizim için o realitede büyük bir zenginlik. Bu maddi anlamda ise maddi, bu manevi, mana anlamında ise de aynı şekilde. İstemekteki niyetimiz bana göre mekanlarımızı oluşturan en önemli etken.

Geçen günler şöyle bir konuşma yaparken gözlemledim kendimi, Seni izleyenler neyi izliyor ? Düşünce bedenindeki düşüncelerin neler, onlar senin etrafında dönüyor, ona bağlı düşüncelerle olanlar bir araya geliyor, buna bağlı duygu bedenindeki duygular neler ?

Nefret mi, uyum mu harmoni mi, huzur ve neşe mi , fiziksel bedenindeki beden dilin neyi anlatıyor ? Sabah başkaları için uyanın birisinin oluşturacağı mekanı düşünebiliyor musun ? Bunları düşünmeden ifade ederken bir yandan da şunu görüyordum, olumsuz bir düşünce geldiğinde ya da bir duygu halinin bertarafı için belli bir teknik bilgisine ihtiyacımız var diye.

Maddeye girişimizi, maddeyi delip daha da daha da fazlasını yapmamızı sağlayan şey, Trafik Polisinin de sorduğu şey bizim Egomuz. Maddeyi neden almak isteyesin ki ? Ego bizimle birliğe kadar gelecek bir ajan. Onunla maddeyi istiyoruz, yaratılıştaki gaye de burada. Dinlerde bununla ilgili birçok açıklama ve çeşitli terbiye yolları mevcut ayrıca. Tanrı'nın ihsan etmesi ve bizim de bireysel alma isteklerimiz, ilk fark ettiğimiz şey olma özelliğini koruyor.

Bu ilk farkındalık halinin üzerine ne koyacağız, koyduğumuz şeylerin sindirilmesi ve uygulanması ne olacak derseniz ise, cevapları akademiTR ve Yolun Üzerinde, yolcularını bekliyor ...